

لخادم الحسين الحاج علي الفرائي

زهر گفتا باغم حیدر ای حیدر
رفقم ای برغم حیدر ای حیدر
پیشم گشته عالم خود نما حلالم
زهر گفتا باغم حیدر ای حیدر

شده آه عمرم بیا علی جان
اندر دم آخر ز راه امان
تا گویمت دیدم چهار عدوان
صفی نمودم تا زمان هجران
از جفا عدویم حیدر ای حیدر
زد بر کتفهایم حیدر ای حیدر
و از آلم میال خود نما حلالم
زهر گفتا باغم حیدر ای حیدر

از بعد آن بایم بغم طیدم
دل در جوانی از جهان بُردم
و از جور کین شمتها شنیدم
تا که باین روز ای علی رسیدم
رویم گشته نیلی حیدر ای حیدر
از ضربت سبیل حیدر ای حیدر
زین غم ملامت خود نما حلالم
زهر گفتا باغم حیدر ای حیدر

آنه الرحیة الطاهره الموضومه
عمری خلصی والا جل ادنه یومه

ذنبه الدهر با حیدر ره یومه
مظلوم خلالت او انه مظلومه

شجیلک من اعدای حیدر ای حیدر
ما ظل لی بعد رای حیدر ای حیدر
خل تسو العالم خود نما حلالم
زهر گفتا باغم حیدر ای حیدر

از میخ در منی گویمت چه اکنون
مُحِیْم شد صیقل شد مگر خون
و از آتشی در گشته ام در گون
اشک از بهر ریزم هی جو جویون
هر لحظه گویم کو حیدر ای حیدر
آن هادی مهر و حیدر ای حیدر
و آن جاده جلالم خود نما حلالم
زهر گفتا باغم حیدر ای حیدر

دارم و صیقلها بچشم خوینار
گم رفقم از دنیا بحالت زار
ده غم و یونشان گفتی اکار ار
نغم مرا شب در لحد تو بساز
دارم شکایتها از جفا اعدا حیدر ای حیدر
شده باغم و صالم خود نما حلالم
زهر گفتا باغم حیدر ای حیدر

عندی وصیه او یای اب الحسینی
عُلیّی او حقّی ابد مع العینی
ایلی مظلّم و ادری قلبی نصین
و اصبر ابی اطلو بحی ابداک الحین
و ایام الیوم الیوم حیدر ای حیدر
عندک تبه برهوش حیدر ای حیدر
بجرون العبره دم خود نما حلالم
زهر گفتا باغم حیدر ای حیدر